

بررسی مقایسه‌ای عوامل مؤثر بر نهادینه‌سازی ورزش در بین دانشجویان

(مطالعه موردی: دانشگاه فردوسی مشهد)

مهدی طالب‌پور^۱، محمد علی صاحبکاران^۲، محمد مصلی‌نژاد^۳، مجتبی رجبی^۴

۱. دانشیار مدیریت ورزشی، دانشگاه فردوسی مشهد*

۲ و ۳. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، دانشگاه فردوسی مشهد

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۰۵/۰۱

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۱۰/۱۹

چکیده

هدف این پژوهش بررسی مقایسه‌ای عوامل مؤثر بر نهادینه‌سازی ورزش در بین دانشجویان بود. این پژوهش از نوع پژوهش‌های توصیفی - پیمایشی است که به صورت میدانی انجام شده است. به منظور دستیابی به هدف اصلی پژوهش، همه دانشجویان دانشگاه فردوسی مشهد به‌عنوان جامعه آماری در نظر گرفته شدند که تعداد آنها ۲۴۰۷۸ نفر بود. بر اساس فرمول کوکران و با در نظر گرفتن خطای ۰/۰۵ = ، ۳۸۰ نفر به‌عنوان نمونه پژوهش انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه جامی الاحمدی (۱۳۹۳) بود که از پنج عامل اقتصادی، اجتماعی - فرهنگی، مدیریتی، زیرساخت‌ها و اماکن ورزشی و انگیزاننده‌ها تشکیل شده است. روایی محتوایی و صوری پرسشنامه را صاحب‌نظران تأیید کردند و همچنین متوسط پایایی درونی برای پنج عامل پرسشنامه ۰/۸۱۲ محاسبه شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش‌های آمار توصیفی (شامل درصد، میانگین، انحراف استاندارد و منحنی احتمال نرمال) و آمار استنباطی (شامل آزمون استودنت تک‌نمونه‌ای، تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر، آزمون تعقیبی بونفرونی) استفاده شد. یافته‌های پژوهش نشان داد که از دیدگاه دانشجویان هر پنج عامل اقتصادی، اجتماعی - فرهنگی، مدیریتی، زیرساخت‌ها و اماکن ورزشی و انگیزاننده‌ها می‌توانند بر نهادینه‌سازی ورزش در بین دانشجویان مؤثر باشند. از این روی، لازم است مسئولان به این موضوعات توجه کافی داشته باشند.

واژگان کلیدی: نهادینه‌سازی، ورزش همگانی، دانشجویان

مقدمه

امروزه بر اثر گسترش تمدن، صنعتی شدن و نفوذ فناوری در جوامع، از فعالیتهای روزمره بیش از پیش کاسته شده و شاهد ترویج فرهنگ بی تحرکی در محیط کار، خانه و اوقات فراغت هستیم. از منظر سلامتی عمومی، بی تحرکی ارتباط خطی مستقیم با دلایل منتهی به مرگومیر از قبیل بیماریهای قلبی - عروقی، دیابت (والکر، والکر و آدام^۱، ۲۰۰۳)، پوکی استخوان (یوری^۲، ۲۰۰۱)، چاقی (وینگ و هیل^۳، ۲۰۰۱) و سرطان (اسلاتری و پوتر^۴، ۲۰۰۲) دارد و علاوه بر این منجر به افزایش بیماریهای مرتبط با سلامت روان (دیلونزو و همکاران^۵، ۱۹۹۹)، افسردگی (بروس و همکاران^۶، ۲۰۰۲) و استرس (ایوازاکي و مانل^۷، ۲۰۰۰) و همچنین اختلال در ارتباطات اجتماعی (مایر^۸، ۲۰۰۹) می گردد. این در حالی است که مشارکت در ورزش و فعالیت بدنی منظم یا به عبارتی نهادینه شدن ورزش در جوامع می تواند موجبات سلامتی بدن و روان را فراهم آورد و روابط اجتماعی را بهبود بخشد (سعیدی، حیدری چروده و قدیمی، ۱۳۹۰).

تعاریف مختلفی از واژه نهادینه سازی در متون علمی ارائه شده است. نهادینه سازی به معنای فراهم آوردن زمینه ها و شرایطی است که موجب ثبات، پایداری و فراگیر شدن رفتارهای مطلوب می شوند. در یک تعریف جامع از واژه نهادینه سازی، گرین وود و هینینگز^۹ (۱۹۹۶) آن را فرایندی می دانند که شامل دریافت و جذب ارزش های فرهنگی از محیط، پذیرش، عینیت بخشیدن و ساختار دادن به آن ارزش ها برای استقرار، تثبیت، انتقال و تداوم آنها در همه سطوح فردی، گروهی و فراگروهی می شود. با توجه به تعاریف یاد شده می توان نهادینه سازی ورزش را ایجاد تمایل و گرایش به فعالیت بدنی منظم و مداوم در تمام سطوح جامعه تعریف کرد.

نتایج پژوهش های انجام شده حاکی از آن است که بی تمایل و گرایش نداشتن به ورزش در جامعه دانشگاهی ایران و به ویژه در میان دانشجویان به مسئله ای فراگیر تبدیل شده است. اسدی و همکاران (۱۳۸۱) در پژوهشی به این نتیجه دست یافتند که ۳۸ درصد دانشجویان کشور اصلاً ورزش نمی کنند، ۵۷ درصد دانشجویان هیچ وقتی را در دانشگاه یا خوابگاه به ورزش اختصاص نمی دهند و تنها ۲۹/۳

-
1. Walker, Walker & Adam
 2. Vuori
 3. Wing & Hill
 4. Slattery & Potter
 5. DiLorenzo et al
 6. Brosse et al
 7. Iwasaki & Mannell
 8. Mair
 9. Greenwood & Hinnings

درصد فعالیت ورزشی دانشگاه‌ها به فعالیت‌های ورزش همگانی اختصاص دارد. علاوه بر این، پژوهش آبکار (۱۳۸۸) و عزیزی، جلالی و خبیری (۱۳۹۰) نیز به مشارکت اندک دانشجویان اشاره دارد. اگرچه مشارکت‌های ورزشی دانشجویان و حضور آنان در میادین ورزشی نسبت به سال‌های گذشته رشد محسوسی داشته، ولی باید اذعان کرد که با در نظر گرفتن شاخص‌های جمعیتی، این رشد در مقایسه با مشارکت ورزشی کشورهای دیگر قابل ملاحظه نیست و ضرورت رسیدن به سطح مطلوب، تلاش‌های بیشتری را می‌طلبد (فتحی، ۱۳۸۹). این در حالی است که فعالیت بدنی منظم، یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌های اثرگذار بر سبک زندگی سالم محسوب می‌شود که با نهادینه ساختن آن می‌توان سبک زندگی سالم را در جامعه رواج بخشید (سالیس و همکاران^۱، ۲۰۰۶). این موضوع در بین بانوان از اهمیت بیشتری برخوردار است. در واقع در تمامی کشورهای دنیا، زنان نسبت به مردان کمتر در فعالیت‌های ورزشی شرکت می‌کنند. در ایران نیز بر اساس اظهار نظر کارشناسان، تنها ده درصد دانشجویان فعالیت ورزشی داشته‌اند که از این تعداد حدود ۲۰۰۰۰ نفر دانشجوی دختر بودند. این رقم تنها پنج درصد جمعیت دانشجویی را در سال ۱۳۸۰ تشکیل می‌دهد (قالیباف، ۱۳۸۹). محققان علت مشارکت کم زنان در فعالیت‌های ورزشی را محدودیت‌های فرهنگی و اجتماعی، کم‌توجهی زنان به سلامت جسمی و روحی خویش، باورهای مذهبی و سنتی حاکم بر جامعه، اطلاع‌رسانی ناکافی رسانه‌های گروهی، کمبود امکانات، خجالت کشیدن، ضعف مدیران فوق‌برنامه تربیت بدنی و کمبود ساعات فوق‌برنامه بیان کرده‌اند (مظفری و صفانیا، ۱۳۸۳).

برای برنامه‌ریزی ورزش همگانی، به‌ویژه در بخش زنان و زیر پوشش قرار دادن آنها در این برنامه‌ها باید به طور اساسی اندیشید. حتی بهتر است برنامه‌ریزی در بخش ورزش همگانی زنان به‌عنوان طرح ملی یا بخش عمده‌ای از یک طرح جامع در نظر گرفته شود تا برنامه‌ای مدون و همه‌جانبه منطبق با شرایط کشور، علایق زنان، وضعیت اقتصادی کشور و ارزش‌های حاکم بر جامعه تدوین و اجرا شود. تحقق این امر نیازمند شناخت عوامل مؤثر بر نهادینه ساختن ورزش است (لهسایبی‌زاده، جهانگیری و تابعیان، ۱۳۸۵). از سوی دیگر، مدیریت تربیت بدنی دانشگاه‌ها که مسئول برنامه‌ریزی و توسعه فعالیت‌های ورزشی در سطح دانشگاه‌هاست، برای انجام هرچه بهتر این مسئولیت خطیر نیازمند اطلاعات کافی در زمینه عوامل نهادینه‌سازی ورزش در بین دانشجویان است. از این رو بررسی ابعاد و متغیرهای مربوط به اشاعه فرهنگ ورزش به منظور ارتقا بخشیدن سلامت اجتماعی و همچنین فرهنگ‌سازی و بسترسازی برای افزایش مشارکت کلی در سطح جامعه ضروری به نظر می‌رسد. در این راستا شناسایی نیازهای مربوط به فعالیت‌های بدنی دانشجویان امری است که باید مورد توجه مسئولان قرار گیرد تا با

پاسخگویی به نیازهای این قشر از جامعه - که درصد بزرگی از جوانان را شامل می‌شود - به امر اشاعه فرهنگ سلامتی و نهادینه‌سازی ورزش در سطح جامعه کمک کنند.

محققان عوامل مؤثر بر نهادینه‌سازی ورزش در بین دانشجویان را از دیدگاه‌های مختلفی دسته‌بندی کرده‌اند. فتحی (۱۳۸۹) در پژوهشی که بر روی دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی شهر تهران انجام داد، عوامل مؤثر بر مشارکت دانشجویان را از منظر جامعه‌شناختی بررسی کرد و شش متغیر وضعیت تأهل، جنسیت، احساس سودمندی، دسترسی به امکانات ورزشی، حمایت اجتماعی و علاقه به ورزش را بر مشارکت دانشجویان مؤثر دانست. در پژوهش دیگری شعبانی، غفوری و هنری (۱۳۹۰) چالش‌های ورزش همگانی در ایران را از دیدگاه صاحب‌نظران بررسی کردند که پاره‌ای از مهم‌ترین چالش‌های مطرح‌شده در پژوهش آنها عبارت است از نبود برنامه‌های مدون، فقدان مدیریت واحد، بهره نگرستن از نیروهای متخصص، بی‌توجهی به ورزش و فعالیت بدنی در مدارس و دانشگاه‌ها و بی‌توجهی به ورزش همگانی طبقات کم‌درآمد. قدرت‌نما و حیدری‌نژاد (۱۳۹۲) نیز رابطه انگیزه مشارکت ورزشی با میزان فعالیت بدنی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز را بررسی کردند و به این نتیجه دست یافتند که بین انگیزه‌های لذت و شادابی، سلامت جسمانی و تعامل اجتماعی با میزان فعالیت بدنی دانشجویان رابطه مثبت وجود دارد. همچنین لهسایی‌زاده، جهانگیری و تابعیان (۱۳۸۵) پنج عامل مؤثر بر علاقه دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی شیراز به ورزش را این‌گونه معرفی کردند: آگاهی از تأثیر روانی ورزش، آگاهی از تأثیر جسمی ورزش، دسترسی به امکانات ورزشی خارج از دانشگاه، جنسیت پاسخگو و کافی بودن یا کافی نبودن امکانات ورزشی. اما در پژوهشی که جامی‌الاحمدی (۱۳۹۳) انجام داد، این پنج عامل به‌عنوان عوامل مؤثر در نهادینه‌سازی ورزش در بین دانشجویان دانشگاه‌های شهر تهران معرفی شدند: عامل انگیزاننده‌ها، عامل زیرساخت‌ها و اماکن ورزشی، عامل مدیریتی، عامل اجتماعی - فرهنگی و عامل اقتصادی.

به طور کلی می‌توان گفت یکی از مسائل مهمی که توجه بسیاری از محققان، مدیران و برنامه‌ریزان حوزه ورزش را به خود معطوف ساخته، یافتن راهکارهایی برای نهادینه‌سازی و گسترش مشارکت مستمر ورزشی قشر جوان، به‌ویژه دانشجویان است؛ زیرا با حضور منظم افراد جامعه به‌ویژه دانشجویان در ورزش همگانی می‌توان به مقابله با رفتارهای نامطلوب (میرغفوری، صیادی تورانلو و میرفخرالدینی، ۱۳۸۸) و گسترش ارزش‌ها و هنجارهای مطلوب اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و اخلاقی پرداخت (زارعی و تندنویس، ۱۳۸۲) و از این طریق دانشجویان را به سوی سبک زندگی سالم و پویا سوق داد. از سوی دیگر، امروزه ورزش با عناوینی همچون سلامتی، بازیابی و آموزش درمی‌آمیزد که به همراه خود دوستی، نشاط، رقابت و لذت را به ارمغان می‌آورد؛ زیرا نهادینه‌سازی فعالیت ورزشی در سطح دانشگاه‌ها موجب

افزایش فعالیت‌های دانشجویان در محیط تحصیل، ایجاد عادات مناسب، داشتن سبک زندگی فعال، ارتقای سطح سلامت جسمی و روحی دانشجویان و بالا رفتن بهره‌وری آنان می‌گردد (یونگ^۱، ۲۰۱۶). مرور پژوهش‌های انجام‌شده نشان می‌دهد که تمرکز محققان بیشتر بر انگیزاننده‌های مشارکت افراد بوده و کمتر به بحث حضور مستمر و فراگیر افراد در ورزش توجه شده است. بنابراین در این پژوهش، محققان به بررسی عوامل مؤثر بر نهادینه‌سازی ورزش در بین دانشجویان پرداخته‌اند و پیشنهادهایی برای حضور مستمر و فراگیر دانشجویان دختر و پسر در عرصه ورزش ارائه می‌دهند.

روش‌شناسی پژوهش

روش انجام پژوهش حاضر توصیفی - پیمایشی بود که به شکل میدانی اجرا گردید. همه دانشجویان دانشگاه فردوسی مشهد در سال تحصیلی ۹۳-۹۴ جامعه آماری پژوهش را تشکیل می‌دادند که با توجه به گزارش اداره کل آموزش این دانشگاه، تعداد آنها ۲۴۰۷۸ نفر بود. بر اساس فرمول کوکران و ۳۸۰ نفر با در نظر گرفتن خطای ۰/۰۵ = ، به‌عنوان نمونه پژوهش انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده‌ها در این پژوهش، پرسشنامه جامی الاحمدی (۱۳۹۳) بود که از این پنج بُعد تشکیل شده است: عوامل اقتصادی، عوامل اجتماعی - فرهنگی، عوامل مدیریتی، زیرساخت‌ها و اماکن ورزشی و عوامل انگیزاننده. پس از تغییرات اندکی در گویه‌های این پرسشنامه، روایی محتوای آن را پنج تن از صاحب‌نظران تأیید کردند و شاخص روایی محتوای^۲ آن به روش لاوشی^۳ (۱۹۷۵)، $CVI=0/926$ محاسبه شد. پایایی درونی این پرسشنامه نیز بر اساس شاخص آلفای کرونباخ محاسبه شد که مقادیر این شاخص برای پنج بُعد مطرح‌شده در پرسشنامه بدین گونه است:

عوامل اقتصادی: ۰/۷۲۱

عوامل اجتماعی - فرهنگی: ۰/۷۲۸

عوامل مدیریتی: ۰/۸۷۱

زیرساخت‌ها: ۰/۹۲۳

اماکن ورزشی و عوامل انگیزاننده: ۰/۸۱۹

بنابراین، متوسط پایایی درونی این پرسشنامه ۰/۸۱۲ است. همچنین به منظور پاسخ‌دهی به این پرسشنامه از طیف کمی ده‌ارزشی (عدد یک مخالفت کامل و عدد ۱۰ موافقت کامل را نشان می‌داد) استفاده شد. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش‌های آمار توصیفی (شامل درصد، میانگین، انحراف

-
1. Young
 2. Content Validity Index (CVI)
 3. Lawshe

استاندارد و منحنی احتمال نرمال^۱ و آمار استنباطی استفاده شد (با توجه به طبیعی بودن توزیع داده‌ها و همچنین حجم نمونه از آزمون استودنت تک‌نمونه‌ای^۲، تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر^۳ و آزمون تعقیبی بونفرونی^۴ استفاده شد). تمام تجزیه و تحلیل‌ها با استفاده از نسخه^۵ ۲۰ نرم‌افزار اسپ‌اس‌اس انجام گرفت.

نتایج

ویژگی‌های جمعیت‌شناختی آزمودنی‌ها: جدول یک اطلاعات جمعیت‌شناختی نمونه پژوهش را نشان می‌دهد.

جدول ۱- اطلاعات جمعیت‌شناختی نمونه مورد بررسی

متغیر	سطوح متغیر	درصد
جنسیت	مرد	۴۷/۲
	زن	۵۲/۸
وضعیت تأهل	مجرد	۸۲/۴
	متاهل	۱۷/۶
سطح تحصیلات	کاردانی	۰/۷
	کارشناسی	۶۶/۲
	کارشناسی ارشد	۲/۸
	دکتری	۳۰/۳

در این پژوهش با توجه به حجم جامعه، ۳۸۰ دانشجوی به‌عنوان نمونه پژوهش انتخاب شدند که میانگین سنی آنها $22/993 \pm 5/364$ بود.

تعیین عوامل مؤثر بر نهادینه‌سازی ورزش در بین دانشجویان: جدول دو، عوامل مؤثر بر نهادینه‌سازی ورزش در بین دانشجویان را نشان می‌دهد.

1. Q_Q plot
2. One-sample T test
3. Repeated Measures ANOVA
4. Bonferroni
5. Statistical Package for the Social Sciences (SPSS)

جدول ۲- عوامل مؤثر بر نهادینه‌سازی ورزش در بین دانشجویان

Test Value= 5.5			
عوامل نهادینه‌سازی ورزش	میانگین و انحراف استاندارد	مقدار آماره آزمون (t)	سطح معناداری (Sig)
اقتصادی	۶/۷۶۷ ± ۱/۹۵۴	۷/۷۲۷	* ۰/۰۰۱
اجتماعی - فرهنگی	۶/۸۶۸ ± ۱/۳۴۴	۱۲/۱۲۵	* ۰/۰۰۱
مدیریتی	۷/۳۲۴ ± ۱/۵۸۷	۱۳/۶۵۱	* ۰/۰۰۱
زیرساخت‌ها و اماکن ورزشی	۷/۸۹۷ ± ۱/۶۸۰	۱۶/۹۹۸	* ۰/۰۰۱
انگیزاننده‌ها	۸/۰۹۴ ± ۱/۴۹۹	۲۰/۶۱۵	* ۰/۰۰۱

همان‌گونه که از جدول بالا برمی‌آید، با توجه به اینکه سطح معناداری آزمون استودنت تک‌نمونه‌ای کوچک‌تر از ۰/۰۵ است و همچنین مقادیر میانگین‌ها بالاتر از حد متوسط (Test Value=5.5) است، می‌توان گفت که هر پنج عامل اقتصادی، اجتماعی - فرهنگی، مدیریتی، اماکن و تجهیزات ورزشی و انگیزشی بر نهادینه‌سازی ورزشی در بین دانشجویان مؤثرند.

مقایسه عوامل مؤثر بر نهادینه‌سازی ورزش در بین دختران و پسران: در این پژوهش همچنین به منظور مقایسه عوامل نهادینه‌سازی ورزشی در بین دانشجویان به تفکیک جنسیت، با توجه به طبیعی بودن توزیع داده‌ها و همچنین ثابت نبودن واریانس، از آزمون تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر در سطح خطای ۰/۰۵ استفاده شد. پیش‌فرض آزمون، اندازه‌گیری مکرر آزمون موخلی^۱ است که فرض کرویت را بررسی می‌کند. در صورتی که مقدار سطح معناداری بیشتر از ۰/۰۵ باشد مشکلی وجود ندارد و در صورتی که سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵ باشد باید تصحیحاتی صورت گیرد و از آماره آزمون‌های گرین هوس گیسر^۲، هین فیت^۳ و لاور باند^۴ استفاده شود (حبیب‌پور و صفری، ۱۳۹۱). نتایج آزمون کرویت موخلی برای دانشجویان پسر و دختر به ترتیب در جدول‌های سه و چهار نشان داده شده است.

1. Mauchlys Test
2. Greenhouse - Geisser
3. Huynh - Feldt
4. Lower - Bound

جدول ۳- نتایج آزمون کرویت موخلی در بین دانشجویان پسر دانشگاه فردوسی مشهد

شاخص‌های ارزیابی عملکرد	میانگین \pm انحراف استاندارد	موخلی (W)	خی‌دو ()	درجات آزادی	سطح معناداری
عامل انگیزاننده‌ها	$7/960 \pm 1/583$				
عامل زیرساخت‌ها و اماکن ورزشی	$7/715 \pm 1/764$				
عامل مدیریتی	$7/266 \pm 1/692$	۰/۵۱۱	۴۹/۳۳	۴	*۰/۰۰۱
عامل اقتصادی	$6/888 \pm 1/797$				
عامل اجتماعی - فرهنگی	$6/780 \pm 1/404$				

جدول ۴- نتایج آزمون کرویت موخلی در بین دانشجویان دختر دانشگاه فردوسی مشهد

شاخص‌های ارزیابی عملکرد	میانگین \pm انحراف استاندارد	موخلی (W)	خی‌دو ()	درجات آزادی	سطح معناداری
عامل انگیزاننده‌ها	$8/229 \pm 1/358$				
عامل زیرساخت‌ها و اماکن ورزشی	$7/975 \pm 1/636$				
عامل مدیریتی	$7/406 \pm 1/475$	۰/۶۳۹	۳۲/۴۳	۴	*۰/۰۰۱
عامل اقتصادی	$6/577 \pm 2/104$				
عامل اجتماعی - فرهنگی	$6/953 \pm 1/285$				

همان‌طور که گفته شد، تجانس کوواریانس میان عوامل نهادینه‌سازی ورزش در بین دانشجویان دختر و پسر دانشگاه فردوسی مشهد وجود ندارد؛ چون مقدار سطح معناداری به دست آمده در جداول سه و چهار کمتر از ۰/۰۵ است. از این رو برای بررسی تفاوت بین داده‌ها می‌بایست از آزمون‌های گرین هوس گیسر، هین فیت و لاور باند که شکل اصلاح یافته آزمون اندازه‌گیری مکرر است، استفاده شود. بدلیل اینکه مقدار خی‌دو آزمون کرویت موخلی، کمتر از ۷۵ درصد در دو گروه دختر و پسر دانشگاه فردوسی به دست آمد (دختران $32/43 =$ و پسران $49/33 =$) از آزمون گرین هوس گیسر استفاده شده است. جدول پنج نتایج آزمون گرین هوس گیسر در دو گروه دختر و پسر را نشان می‌دهد.

جدول ۵- نتایج آماره آزمون گرین هوس گیسر به تفکیک جنسیت برای مقایسه عوامل

نهادینه‌سازی ورزش دانشجویان

جنسیت	درجه آزادی (df)	مقدار آماره آزمون (F)	سطح معناداری (sig)
مرد	۳/۰۵۰	۱۴/۳۴۵	*۰/۰۰۱
زن	۳/۲۸۰	۲۲/۵۵۲	*۰/۰۰۱

با توجه به آمارهٔ آزمون گرین هوس گیسر، می‌توان گفت بین عوامل نهادینه‌سازی ورزش در بین دانشجویان دختر و پسر دانشگاه فردوسی مشهد اختلاف معنا داری وجود دارد. مقایسهٔ دو به دویی عوامل مؤثر بر نهادینه‌سازی ورزش: نتایج مقایسهٔ دو به دویی عوامل نهادینه‌سازی ورزش در بین دانشجویان پسر و دختر دانشگاه فردوسی مشهد به ترتیب در جدول شش و هفت نشان داده شده است.

جدول ۶- مقایسهٔ عوامل نهادینه‌سازی ورزش در بین دانشجویان پسر دانشگاه فردوسی مشهد بر اساس آزمون

بونفرونی

عامل اجتماعی - فرهنگی	عامل مدیریتی	عامل زیرساخت‌ها و اماکن ورزشی	عامل انگیزاننده‌ها
عامل اقتصادی ۱/۰۰	۰/۷۸۱	*۰/۰۰۳	*۰/۰۰۱
عامل اجتماعی - فرهنگی ۰/۱۱۸	عامل مدیریتی ۰/۱۱۸	*۰/۰۰۱	*۰/۰۰۱
	عامل مدیریتی *۰/۰۰۵	عامل زیرساخت‌ها و اماکن ورزشی ۱/۰۰	*۰/۰۰۱
		عامل انگیزاننده‌ها	

جدول ۷- مقایسهٔ عوامل نهادینه‌سازی ورزش در بین دانشجویان دختر دانشگاه فردوسی مشهد بر اساس آزمون

بونفرونی

عامل اجتماعی - فرهنگی	عامل مدیریتی	عامل زیرساخت‌ها و اماکن ورزشی	عامل انگیزاننده‌ها
عامل اقتصادی ۱/۰۰	*۰/۰۰۶	*۰/۰۰۱	*۰/۰۰۱
عامل اجتماعی - فرهنگی ۰/۰۶۹	عامل مدیریتی ۰/۰۶۹	*۰/۰۰۱	*۰/۰۰۱
	عامل مدیریتی *۰/۰۰۱	عامل زیرساخت‌ها و اماکن ورزشی ۱/۰۰	*۰/۰۰۱
		عامل انگیزاننده‌ها	

با توجه به جدول شش، نتایج آزمون تعقیبی بونفرونی نشان داد از دیدگاه دانشجویان پسر دانشگاه فردوسی مشهد اختلاف معناداری بین همهٔ عوامل نهادینه‌سازی در ورزش وجود دارد (به استثنای تفاوت بین عوامل اقتصادی با اجتماعی - فرهنگی و مدیریتی، عامل اجتماعی - ارتباطی با عامل مدیریتی و عامل زیرساخت‌ها و اماکن ورزشی با عامل انگیزشی). همچنین با توجه به جدول هفت، نتایج آزمون تعقیبی بونفرونی نشان داد از دیدگاه دانشجویان دختر دانشگاه فردوسی مشهد اختلاف معناداری بین همهٔ عوامل نهادینه‌سازی در ورزش وجود دارد (به استثنای تفاوت بین عوامل اقتصادی با

اجتماعی - فرهنگی، عامل اجتماعی - فرهنگی با عامل مدیریتی و عامل زیرساخت‌ها و اماکن ورزشی با عامل انگیزشی).

بحث و نتیجه‌گیری

این پژوهش با هدف بررسی مقایسه‌ای عوامل مؤثر بر نهادینه‌سازی ورزش در بین دانشجویان صورت گرفت. نتایج نشان داد که از دیدگاه دانشجویان دانشگاه فردوسی مشهد، پنج عامل اقتصادی، اجتماعی - فرهنگی، مدیریتی، زیرساخت‌ها و اماکن ورزشی و انگیزاننده‌ها در نهادینه‌سازی ورزش در بین دانشجویان دختر و پسر مهم هستند. نتایج آزمون تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر نشان داد اختلاف معناداری بین این عوامل وجود دارد؛ به طوری که بین دانشجویان پسر عوامل انگیزاننده، زیرساخت‌ها و اماکن ورزشی، عوامل مدیریتی، عوامل اقتصادی و عوامل اجتماعی - فرهنگی به ترتیب از میانگین بالاتری برخوردارند. در حالی که بین دانشجویان دختر عوامل انگیزاننده، زیرساخت‌ها اماکن ورزشی، عوامل مدیریتی، عوامل اجتماعی - فرهنگی و عوامل اقتصادی به ترتیب از میانگین بالاتری برخوردارند.

عوامل انگیزاننده از قبیل تندرستی و سلامتی، مشارکت با دوستان در فعالیت‌های بدنی، دوری از کسالت، تناسب اندام و همچنین لذت بردن و داشتن لحظات خوش، همواره مورد توجه اقشاری بوده است که در ورزش و فعالیت بدنی مشارکت داشته‌اند. دانشجویان دختر و پسر جامعه مورد بررسی در پژوهش حاضر، این عامل را مهم‌ترین عامل در نهادینه‌سازی ورزش دانستند. به دلیل اهمیت این عامل، در ادبیات پژوهش تمرکز زیادی بر آن وجود دارد. از آن جمله می‌توان به پژوهش قدرت‌نما و حیدری‌نژاد (۱۳۹۲) و پژوهش پارسامهر (۱۳۹۰) اشاره کرد که از این منظر با یافته‌های پژوهش حاضر همسو هستند. انگیزاننده‌های شخص، حالت‌های متفاوتی دارند که دامنه آنها از انگیزش بیرونی تا انگیزش درونی امتداد دارد. رفتار برانگیخته‌شده به وسیله انگیزه درونی - صرف‌نظر از نتایج فعالیت - با کسب لذت و ارضای خاطر همراه است؛ در حالی که رفتار برانگیخته‌شده به وسیله انگیزش بیرونی، ماهیت ابزاری و وسیله‌ای دارد. بدین معنا که فعالیت به دلیل خود فعالیت انجام نمی‌گیرد، بلکه برای رسیدن به یک نتیجه انجام می‌شود. دارندگان انگیزه درونی در مقایسه با کسانی که انگیزه بیرونی دارند، در فعالیت‌های خود از توجه، هیجان و اعتمادبه‌نفس بیشتری برخوردارند. آنان همچنین عملکرد، خلاقیت و پشتکار بهتری در انجام تکالیف دارند و از عزت‌نفس و سلامت ذهنی بالاتری برخوردارند. به طور کلی، وقتی نیاز به رقابت، وابستگی و خودگردانی ارضا می‌شود، ممکن است انگیزه درونی برانگیخته شود؛ اما اگر این نیازها ارضا نشوند، انگیزه درونی کاهش می‌یابد. همچنین انگیزه درونی در اثر تهدید به تنبیه‌شدن، ارزشیابی تحت فشار و امر و نهی، به سستی می‌گراید؛ حتی دادن پاداش در برابر انجام

مطلوب تکالیف، به‌ویژه اگر این‌گونه پاداش‌ها عامل کنترل تلقی شوند، انگیزه درونی را کاهش می‌دهد (شریفی، ۱۳۸۵).

زیرساخت‌ها و اماکن ورزشی از دیگر عواملی هستند که بر نهادینه‌سازی ورزش در بین دانشجویان مؤثرند. از دیدگاه دانشجویان دختر و پسر جامعه مورد بررسی، این عامل در بین عوامل نهادینه‌سازی ورزش در درجه دوم اهمیت قرار گرفت. یافته‌های این پژوهش نشان داد ملاحظات از قبیل محل قرارگیری مناسب اماکن ورزشی در دانشگاه، جذابیت بصری اماکن و تجهیزات ورزشی، تنوع اماکن و تجهیزات، مجهزبودن اماکن ورزشی به تجهیزات بهداشتی، به‌ویژه محیط مناسب برای استحمام، ایمنی اماکن و تجهیزات ورزشی، توجه به نظافت اماکن ورزشی، کافی‌بودن اماکن و تجهیزات ورزشی در دانشگاه‌ها و استاندارد بودن اماکن و تجهیزات ورزشی، در حضور بیشتر و مداوم دانشجویان مؤثر هستند. این یافته‌ها با نتایج پژوهش لهسایی‌زاده، جهانگیری و تابعیان (۱۳۸۵) و پژوهش فتحی (۱۳۸۹) همسوست. در کنار سرانه بسیار کم فضای ورزشی دانشگاه‌ها، میانگین حداکثر ساعت استفاده از فضاهای ورزشی برای دانشجویان دختر ۵/۴ ساعت و برای دانشجویان پسر ۷/۶ ساعت در روز بوده است که این امر خود به‌وضوح نشان‌دهنده بهره‌وری اندک امکانات موجود است. بنابراین، افزایش سرانه فضای ورزشی دانشگاه‌ها در کنار توجه به عوامل مؤثر بر افزایش بهره‌وری اماکن ورزشی از قبیل نیروی انسانی، مدیریت، امکانات و تجهیزات، وضعیت مالی، ساختار سازمانی، نظارت و ارزیابی، زمان و نحوه فعالیت، تعمیر و نگهداری، مشتری‌مداری و برنامه‌ریزی (کارگر و همکاران، ۱۳۸۵) می‌تواند منجر به بیشترشدن مشارکت دانشجویان در ورزش شود.

نتایج این پژوهش همچنین نشان داد عوامل مدیریتی نیز بر نهادینه‌سازی ورزش در بین دانشجویان مؤثرند و این عامل در بین دختران و پسران در رتبه سوم اهمیت قرار دارد. از دیدگاه جامعه مورد بررسی، مدیران باید مواردی از قبیل مدیریت مناسب اماکن ورزشی دانشگاه، در اختیار بودن اماکن در ساعات شبانه روز، هماهنگی بخش‌های مختلف ورزش دانشگاهی، همسو بودن نهادهای مرتبط، برگزاری مسابقات و جشنواره‌های ورزشی در دانشگاه، تأکید بر توسعه فعالیت‌های بدنی و توجه به زمان‌های آزاد در برنامه‌ریزی ورزش دانشگاهی را در نظر داشته باشند. این یافته‌ها با نتایج پژوهش شعبانی، غفوری و هنری (۱۳۹۰) و پژوهش فتحی (۱۳۸۹) همسوست. این عامل جز با حضور مدیران باتجربه در رأس مدیریت ورزش دانشگاهی محقق نخواهد شد. اندیشمندان معتقدند در سال‌های اخیر کمتر وظایفی به اندازه وظایف مدیران به چالش کشیده شده است. به موازات اصلاحات و تفویض اختیارات بیشتر به مدیران، وظایف و مسئولیت‌های آنها سنگین‌تر شده است و چالش‌ها نیز افزایش یافته‌اند. به همین سبب در بسیاری از کشورها شاهد تهیه برنامه‌های جدید یا تجدید نظر در برنامه‌های سنتی آموزش مدیران هستیم و گروه‌ها و کمیسیون‌های بی‌شماری به بررسی و ارائه پیشنهادها برای تهیه راهکارهای متناسب

با نیازهای روز می‌پردازند. فضای دانشگاهی ما مفاهیم متعددی به مدیران آموزش می‌دهد؛ اما اغلب این آموزش‌ها ناکارآمدند. این در حالی است که امروزه روش غالب در آموزش مدیران، روش «منطق حرفه‌ای»^۱ است. در منطق حرفه‌ای، مدیریت نه به‌عنوان علمی کاربردی، بلکه به منزله علمی اجتماعی که قوام‌دهنده یک حرفه است معرفی می‌گردد. در این رویکرد، برنامه آموزش مدیران باید بتواند به انتظارات فعالیتی پاسخ دهد. تمرین مدیریت یک فعالیت ساده، ماشینی و تکراری نیست؛ بلکه فعالیتی هوشمندانه است که تعهد، قدرت درک شرایط، توان شهودی و مسئولیت‌پذیری مدیر را می‌طلبد. بنابراین، در آموزش مدیران تلاش می‌شود با ایجاد فرصتی برای تحلیل شرایط کار و طرح نمونه‌هایی از مسائل مدیریت، مدیران آینده را به عمل حرفه‌ای تشویق، و آنها را برای مقابله با اتفاقات پیش رو آماده کنند (بازرگان، ۱۳۸۳). پس پیشنهاد می‌گردد، مدیران ورزش دانشگاهی با چنین رویکردی آموزش ببینند و آماده حضور در این پست حساس شوند.

در این پژوهش، عامل اقتصادی نیز از جمله عواملی بود که بر نهادینه‌سازی ورزش در بین دانشجویان مؤثرند. این عامل از دیدگاه پسران در رتبه چهارم و از دیدگاه دختران در رتبه پنجم اهمیت قرار دارد. دانشجویان مورد بررسی در این پژوهش معتقدند که سطح اقتصادی خانواده، درآمد شخصی و ارزان یا گران بودن خدمات ورزشی می‌تواند بر گرایش آنها به فعالیت بدنی مؤثر باشد. این یافته‌ها با نتایج پژوهش‌های شعبانی، غفوری و هنری (۱۳۹۰) و فتحی (۱۳۸۹) همسوست. به اعتقاد اندیشمندان، این عامل یکی از مهم‌ترین عواملی است که می‌تواند نحوه توزیع رفتارهای ورزشی را در میان اقشار متفاوت جامعه توضیح دهند (فتحی، ۱۳۸۹). به عنوان مثال طبقه اجتماعی - اقتصادی افراد بر انتخاب رشته ورزشی تأثیر دارد. پژوهش‌ها نشان دادند که طبقات متوسط به بالا و بالای جامعه به فعالیت‌هایی از قبیل قایق‌رانی، سوارکاری، تنیس و گلف می‌پردازند، در حالی که برخی رشته‌های ورزشی مانند فوتبال، ماهیتی عمومی‌تر دارند و منحصر به یک طبقه خاص نیستند (فتحی، ۱۳۸۹). همچنین، پاول، سندی و فرانک^۲ (۲۰۰۴) می‌گویند دسترسی افراد به مکان‌ها و امکانات ورزشی، تحت تأثیر عوامل اجتماعی - اقتصادی است. علاوه بر این، دانکن و همکاران^۳ (۲۰۰۲) نشان دادند که سطح فعالیت بدنی و ورزش، تحت تأثیر وضعیت اجتماعی - اقتصادی قرار می‌گیرد؛ به طوری که طبقات بالای اجتماعی - اقتصادی، سطوح فعالیت بالاتری نسبت به طبقات دیگر دارند. در نهایت، ادای و کاپوتی^۴ (۲۰۰۱) و دالمن و لیوایز^۵ (۲۰۱۰) نیز وضعیت اجتماعی - اقتصادی را بر مشارکت ورزشی مؤثر

-
1. Professional Logic
 2. Powell, Sandy & Frank
 3. Duncan et al
 4. O'Dea & Caputi
 5. Dollman & Lewis

می‌دانند. بنابراین، به مسئولان و مدیران ورزش دانشگاه‌ها توصیه می‌شود امکانات ورزشی را به نوعی گسترش دهند که پاسخگوی نیازهای همه اقشار جامعه دانشجویی باشد و در این میان توجه به شرایط اقتصادی - اجتماعی دانشجویان می‌تواند در شناسایی نیازها و علایق آنان کمک‌کننده باشد.

آخرین عامل، یعنی عامل اجتماعی - فرهنگی نیز بر نهادینه‌سازی ورزش در بین دانشجویان مؤثر بود و این عامل از دیدگاه پسران در رتبه پنجم و از دیدگاه دختران در رتبه چهارم اهمیت قرار گرفت. دانشجویان جامعه مورد بررسی معتقدند مواردی از قبیل گسترش ارتباطات اجتماعی در فعالیتهای ورزشی، داشتن سبک زندگی سالم و پویا، اعتقادات مذهبی، همگانی‌بودن و مقبولیت عمومی نوع فعالیت بدنی، تفکرات خانواده، برگزاری بازی‌های بومی - محلی، داشتن اوقات فراغت کافی و تفکرات دوستان و نزدیکان می‌توانند در امر نهادینه‌سازی ورزش مؤثر باشند. این یافته‌ها با نتایج پژوهش‌های لهسایی‌زاده، جهانگیری و تابعیان (۱۳۸۵)، فتحی (۱۳۸۹) و شعبانی، غفوری و هنری (۱۳۹۰) همسوست. محققان معتقدند فعالیت بدنی در اوقات فراغت می‌تواند امید به زندگی را افزایش دهد و باعث شادابی، ارتباط با دیگران، مشارکت در کارهای جمعی و جلوگیری از گوشه‌گیری و کسالت شود. در تحقق این امر، دیدگاه دوستان و همکاران و آشنایان، دیدگاه جامعه، دیدگاه مسئولان و تدارک بینندگان و رسانه‌ها مؤثر است. بنابراین، به مسئولان و تدارک‌بینندگان توصیه می‌شود در مسیر نهادینه‌سازی ورزش در بین دانشجویان از کمک دوستان، همکاران، آشنایان و رسانه‌ها استفاده کنند و از این فرصت برای گسترش فرهنگ سالم‌زیستی در جامعه بهره کافی را بگیرند. یک نکته جالب توجه در یافته‌های این پژوهش، اهمیت بالاتر عامل اجتماعی - فرهنگی برای دختران نسبت به پسران دانشجوی بود که لازم است مسئولان امر به این نکته نیز توجه جدی داشته باشند و برای بالا بردن مشارکت ورزشی زنان، در کنار برداشتن موانع اجتماعی - فرهنگی به انگیزه‌های درونی آنها نیز توجه کنند (نادریان، ذوالاکتاف و مشکل‌گشا، ۱۳۸۸).

به طور کلی یافته‌های این پژوهش مربوط به جامعه دانشجویان دختر و پسر دانشگاه فردوسی مشهد است. به اعتقاد دانشجویان پسر این دانشگاه، به ترتیب عامل انگیزاننده‌ها، عامل زیرساخت‌ها و اماکن ورزشی، عامل مدیریتی، عامل اقتصادی و عامل اجتماعی - فرهنگی بر نهادینه ساختن ورزش در بین آنها مؤثر است. در مقابل، از نظر دانشجویان دختر این دانشگاه، به ترتیب عامل انگیزاننده‌ها، عامل زیرساخت‌ها و اماکن ورزشی، عامل مدیریتی، عامل اجتماعی - فرهنگی و عامل اقتصادی بر نهادینه ساختن ورزش در بین آنها مؤثر است. بنابراین به مدیران و مسئولان ورزش دانشگاه توصیه می‌شود به این عوامل توجه جدی کنند و با در نظر گرفتن درجه اهمیت هر عامل و مقایسات زوجی آنها در بین دختران و پسران دانشجوی، دست به اقدامات صحیح در راستای نهادینه‌سازی ورزش در جامعه دانشجویان بزنند. تعمیم این نتایج به جوامع و دانشگاه‌های دیگر با محدودیت روبه‌روست و لازم است با احتیاط

صورت پذیرد؛ از این رو به محققان آینده پیشنهاد می‌شود برای گسترش اطلاعات در رابطه با موضوع پژوهش، پژوهش‌های دیگری همانند پژوهش حاضر در دانشگاه‌های دیگر انجام دهند و با یافته‌های این پژوهش مقایسه کنند.

منابع

1. Abkar A R. (2009). The role of physical activities in university students' leisure time in Iran. *Quarterly Journal of Behavioral Sciences*. 1(1): 9-28. (Persian)
2. Anvralkhvly A. (2004). *Sports and society* (2st ed). Translated by Reza Sheikh. Tehran: samt publisher. P 10-40. (Persian)
3. Asadi M H, Barati S F, Bahmani B, Sayah M. (2002). A study on general health and self-esteem of sportman medical university in 2nd sports Olympiad. *Quarterly Teb Va Tazkieh*. 11(1): 43-49. (Persian)
4. Azizi B, Jalali M, Khabiri M. (2011). A survey of the attitudes of students living in university of tehran dormitories towards sport for all. *Journal of Sport Management*. 3(8): 75-91. (Persian)
5. Bazargan Z. (2004). New approaches in education of school principals. *Quarterly Journal of Psychology and Education*. 33(2): 109-130. (Persian)
6. Brosse A L, Sheets E S, Lett H S, Blumenthal J A. (2002 Oct). Exercise and the treatment of clinical depression in adults: recent findings and future directions. *Sports Med*. 32(12): 741-60.
7. DiLorenzo T M, Bargman E P, Stucky-Ropp R, Brassington G S, Frensch P A, LaFontaine T. (1999 Jan). Long-term effects of aerobic exercise on psychological outcomes. *Prev Med*. 28(1): 75-85.
8. Dollman R, Lewis R. (2010 May). The Impact of Socioeconomic Position on Sport Participation among South Australian Youth. *J Sci Med Sport* 13(3): 318-22.
9. Duncan M, Woodfield L, Al-Nakeeb Y, Nevill A. (2002 Jul). The impact of socio-economic status on the physical activity levels of British Secondary school children. *European Journal of Physical Education*. 7(1): 30-44.
10. Fathi S. (2010). A sociological explanation of athletic participation of university students. *Quarterly Social Sciences Bulletin*. 3(4): 145-173. (Persian)
11. Ghalibaf M B. (2010). *Strategic approach to the sport in the country* (1st ed). Tehran: Negarestan Hamed. P 61. (Persian)
12. Godratnama A, Heidari Nejad S. (2013). Relationship between sport participation motivations with rate of student's physical activity in Shahid Chamran university of Ahwaz. *Sport management studies*. 5(18): 189-202. (Persian)
13. Greenwood R, Hinnings R. (1996 Oct). Understanding radical organizational change: Bringing together the old and the new institutionalism. *The Academy of Management Review*. 21(4): 1022-54.
14. Habibpour K, Safari R. (2012). *Comprehensive manual for using SPSS in survey researches* (5th ed). Tehran: Loya publisher. P 606-622. (Persian)
15. Iwasaki Y, Mannell R C. (2000 Apr). Hierarchical dimensions of leisure stress coping. *Leisure Sciences: An Interdisciplinary Journal*. 22(3): 163-81.

16. Jami Alahmadi A. (2014). determine the factors affecting the institutionalization of the students in physical activity and outlines: case study Universities of Tehran [thesis]. Tehran, Shahid Beheshti university. (Persian)
17. Karegar Gh, Goudarzi M, Assadi H, Honari H. (Summer 2006). Analyzing the conditions of Iran sports complexes determining effective factors on productivity from experts' point of view and providing productivity model. Quarterly Harakat. 28: 127-149. (Persian)
18. Lahsaeizadeh A, Jahangiri J, Tabeian H. (2006). A study of effective factors on students' interest in sport: A case study of Shiraz medical university. Semi-Annually Journal of Social Sciences and Humanities of Shiraz University. 24(2): 95-105. (Persian)
19. Lawshe C H. (1975 Dec). A quantitative approach to content validity. Pers Psychol. 28(4): 563-575.
20. Mair H. (2009 Sep). Club life: Third place and shared leisure in rural Canada. Leisure Sciences. 31(5): 450-65.
21. Mirghafoori S H A, Sayyadi Touranlou H, Mirfakhreddini H. (2009). The analysis of factors affecting women's participation in sport (female students of Yazd university). Journal of Sport Management. 1(1): 83-100. (Persian)
22. Mozafari M A, Safania A M. (2004). The way of spending leisure time of Islamic Azad university students insisting in sport activities. Quarterly Olympic. 12(1): 117-26. (Persian)
23. Naderian M, Zou Alaktaf V, Moshkelgosha E. (2009). Female's sport participation constraints and their relationship with motivation. Semi-Annually Journal of Movement Science & Sports. 7(13): 145-54. (Persian)
24. O'Dea J A, Caputi P. (2001 Oct). Association between Socioeconomic Status, Weight, Age and Gender, and The Body Image and weight Control Practice of 6-to 19- Year-old Children and Adolescents. Health Educ Res. 16(5):521-32.
25. Parsamehr M. (2011). Motivations associated with the continuous participation in sport activities among physical education students: The case study of the Physical Education students of Yazd university. Journal of Sport Management and Action Behavior. 7(13): 93-106. (Persian)
26. Powell LM, Sandy S, Frank C. (2004 Jan). The relationship between community physical activity setting and race, ethnicity and socioeconomic status. Evidence-Based Preventive Medicine. 1(2):135-44.
29. Saeedi A A, Heydari Chorodeh M, Ghadimi B. (2011). Sport for all and Tehranian Citizenry [Research Project]. Tehran: Department of Social and Cultural Studies in Tehran Municipality. P 95. (Persian)
30. Sallis J F, Cervero R B, Ascher W, Henderson K A, Kraft M K, Kerr J. (2006 Apr). An ecological approach to creating active living communities. Annu Rev Public Health. 27: 297-322.
31. Shabani A, Ghafouri F, Honari H. (2011). A survey of the challenges of sport for all in Iran. Sport management studies. 3(10): 13-26. (Persian)
32. Sharifi H P. (2006). Assessment of intrinsic and extrinsic motivation and attitude towards educational condition of students in different level of study to predict school achievement. Quarterly Journal of Educational Innovations5(18): 171-202. (Persian)
33. Slattery M L, Potter J D. (2002 Jun). Physical activity and colon cancer: confounding or interaction? Med Sci Sports Exerc. 34(6): 913-9.

34. Vuori I M. (2001 Apr). Health benefits of physical activity with special reference to interaction with diet." Public Health Nutr. 4(2B): 517-28.
35. Walker A R, Walker B F, Adam F. (2003 Feb). Nutrition, diet, physical activity, smoking, and longevity: From primitive hunter-gatherer to present passive consumer – How far can we go? Nutrition. 19(2): 169-73.
36. Wing R R, Hill J O. (2001 Jul). Successful weight loss maintenance. Annu Rev Nutr. 21: 323-41.
37. Young B. Sport and Leisure Service Strategy 2011-201. United Kingdom, Durham: Durham County Council; 2016. <http://www.durham.gov.uk/media/1015/Sport-and-leisure-strategy/pdf/SportLeisureStrategy.pdf>.
38. Zarei A, Tondnevis F. (2003). A comparison study of the leisure time of Iranian university students (Med.Non Med and Azad), with emphasize on sports. Semi-Annually Journal of Movement Science & Sports. 1(2): 18-25. (Persian)

استناد به مقاله

طالب پور مهدی، صاحبکاران محمدعلی، مصلی نژاد محمد، رجبی مجتبی. (۱۳۹۵)، پاییز و زمستان). بررسی مقایسه‌ای عوامل مؤثر بر نهادینه‌سازی ورزش در بین دانشجویان (مطالعه موردی: دانشگاه فردوسی مشهد). پژوهش در ورزش تربیتی، ۴(۱۱): ۵۵-۷۰.

Talebpour. M, Sahebkar. M.A, Mosalanezhad. M, Rajabi. M. (2016 Fall & Winter). Comparison Study to the Factors Affecting on Institutionalization of Sport Among Students (Case Study of Ferdowsi University of Mashhad). Research on Educational Sport, 4(11): 55-70. (Persian)

Comparison Study to the Factors Affecting on Institutionalization of Sport Among Students (Case Study of Ferdowsi University of Mashhad)

M. Talebpour¹, M.A. Sahebkar², M. Mosalanezhad³, M. Rajabi⁴

1. Associate Professor of Sport Management, Ferdowsi University of Mashhad*
2,3,4. Ph.D. Student of Sport Management, Ferdowsi University of Mashhad

Received Date: 2016/01/09

Accepted Date: 2016/07/22

Abstract

The purpose of this study was to comparison study to the factors affecting on institutionalization of sport among students. This research is an empirical descriptive survey. The population of this study consisted of all the students attending Ferdowsi University of Mashhad (24078 students). Using Cochran Formula and an alpha level of 0.05, 380 students were selected as the sample of the study. Jami's questionnaire (2015) including economic, social, cultural, managerial, infrastructural, and motivational factors and also sports places was used to gather the data of the study. The content validity and reliability of the questionnaire were confirmed by experts and also the mean internal reliability for the five factors included in the questionnaire was 0.812. Descriptive statistics (percentage, mean, standard deviation, normal probability curve) and inferential statistics (Including one sample t test and repeated measure and Bonferroni post-hoc) were used to analyze the data. The results showed that all the five factors mentioned before are effective for the institutionalization of sport among the students and the authorities should pay attention to such factors.

Keywords: Institutionalization, Sport for All, Students

* Corresponding Author

Email: mtalebpour@um.ac.ir